

*a hülye kritikáikból:  
gyermekkoromig visszajátszom magam. —  
Kiválok anyámból is.  
Lenni más merek.  
Apát képzelek! Sorsot alkotok:  
a legesetlegesebb jelekből.  
És reményem tiszta, mint egy ősi arc,  
mint az első arc, legelső arc,  
amely még csak engem kívánt,  
csak engem formált ijesztő-idegen  
utódain át —*

## Másnap

*A hold fotogrammja az égen.  
Kihűlt duralumínium korong.  
A házak, a lakások most, mint a kutak:  
némák és mélyek.  
Az alvó arcok között nincs határ.  
Az arcok, mint az álmok:  
most összeérnek.  
Ez az éjszaka. Megérted végre?  
És másnap mindenki téved.*

ZALÁN TIBOR

## A fiú indulása

*Innen indulj el  
a széldárdákkal átvert irányban*

*kövesd a vonatzakatolást  
a mindig szótlán embereket*

*kerüld a suttogó füveket  
az áldott asszonyokat*

*ha átérsz  
ints vissza azoknak  
akik mégis ittmaradtak*

---

Zalán Tibor a JATE Bölcsészettudományi Karán II. éves hallgató. Itt jelennek meg első versei.

azután felejtsd el  
hogy éltél közöttük

ők nehezen felejtenek  
és sohasem bocsátanak meg

és most indulj  
— a széldárdákkal átvert irányba

## A mítosz születése

ha én szállok  
ha én szállni születtem  
akkor is csak  
a zuhanásért lettem  
hiszed-e hiszed-e  
ha én szállok  
a kockázatért lettem

szememet takarják  
Tiszából nőtt nádak

szememet takarják  
mesékből nőtt szárnyak

engemet megfoghatsz  
hiába nem tarthatsz

engemet eltörhatsz  
hiába nem tarthatsz.

